

něn, nemá to význam, protože presentace směnky byla nahrazena žalobou.

Čís. 10979.

Při zjišťování obecné hodnoty za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty není odhadního řádu ze dne 25. června 1897, čís. 175 ř. zák. použití přesně, nýbrž jen obdobně a podpůrně. Platí tu též zásady § 2 čís. 5 a 6 nesp. říz.

Jest přihlížeti i k tomu, že odhadovaná nemovitost v několika letech změnila vícekrát vlastníka; jednotlivé trhové ceny jsou důležitou pomůckou při stanovení obecné hodnoty.

(Rozh. ze dne 9. září 1931, R I 567/31.)

K návrhu městské obce B. stanovil p r v ý s o u d za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty obecnou hodnotu dvoru na 670.000 Kč. K rekursu městské obce B. r e k u r s n í s o u d napadené usnesení zrušil a vrátil věc prvému soudu, by dále jednal a znovu rozhodl. Rekurs odpůrců poukázal na toto rozhodnutí. D ů v o d y: Podle výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 30. června 1900, čís. 11.767 má býti při zjišťování ceny nemovitosti v řízení nesporném obdobně používáno odhadního řádu ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. Tento výnos výslovně uznává, že v řízení ve věcech nesporných nemá odhadního řádu býti přesně použito, nýbrž jen obdobně a podpůrně, takže přicházejí v úvahu jen ta ustanovení odhadního řádu, jež mohou přispěti k vyšetření pravé hodnoty nemovitosti. Tomuto účelu však neslouží ustanovení § 18 odh. řádu, podle něhož při velkých zemědělských a lesních statcích má se odhad provésti kapitalisováním čistého výtěžku. Pochybil proto první soud, vydav při nařízení odhadu usnesením ze dne 19. listopadu 1929 směrnicí, že se odhad má konati podle zásad pro odhady statků větších než střední velikosti podle § 18 odh. řádu. Tato zásada převládá v posudcích znalců odhadců, kteří následkem toho k prodejní hodnotě přihlíželi jen v druhé řadě, ačkoliv z ní měli vycházeti a ceny výnosové použití jen podpůrně. Cena obecná, která podle § 103 nesp. říz. jest směrodatná, vyžaduje k svému vyšetření porovnání s podobnými prodeji. Jest proto přihlížeti i k tomu, že dvůr v několika letech vícekrát změnil vlastníka, a jednotlivé trhové ceny budou důležitou pomůckou při stanovení obecné hodnoty. Bude třeba veškeré tyto prodeje zjistiti a bude na znalcích, by vysvětlili rozdíly prodejních cen navzájem a mezi výsledkem odhadu se zřetelem k rozsahu prodané nemovitosti a k časovým i jiným poměrům, za nichž se ten který prodej tohoto dvoru stal.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu odpůrců.

D ů v o d y:

Rekursní soud zrušil napadené usnesení prvního soudu a vrátil věc prvnímu soudu, by dále jednal a znovu rozhodl. Stěžovatelé, kteří byli

se svou stížností odkázání na toto rozhodnutí, domáhají se dovolací stížností obnovení usnesení prvního soudu neb určení ceny odhadované nemovitosti tak, jak byla určena soudním odhadem téhož soudu podle spisů C II 186/24. Napadené usnesení rekursního soudu odpovídá však i stavu věci i zákonu a vývody dovolací stížnosti nejsou s to, by správné toto usnesení oslabily nebo vyvrátily. Jde o odhad nemovitosti za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty, tudíž o zjištění obecné ceny podle § 103 nesp. říz., pro který sice jest obdobně použití předpisů odhadního řádu pro nemovitosti ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák., avšak, jak správně dovozuje rekursní soud, odhadního řádu nemá tu býti použito přesně, nýbrž jen obdobně a podpůrně, takže přicházejí v úvahu jen ta ustanovení odhadního řádu, jež mohou přispěti k vyšetření pravé hodnoty nemovitosti (§ 33 odh. ř.). Proto i nejvyšší soud shledává nesprávným postup prvního soudu v tom, že vydal směrnici, že se má odhad konati podle zásad pro odhady statků větších než střední velikosti podle § 18 odh. řádu. Poukazuje se na důvody rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 9182 sb. n. s. Správně proto rekursní soud vyslovil, že jest přihlížeti též k tomu, že dvůr v několika letech vícekrát změnil vlastníka, a že jednotlivé trhové ceny budou důležitou pomůckou při stanovení obecné hodnoty. Při tom ovšem bude ponechati účastníkům možnost připomínek k jednotlivým kupním cenám a bude nutno správnost těchto připomínek vyšetřiti a v úvahu vzíti (§ 2 čís. 5 nesp. říz.). Soud rekursní dále uvádí, že i k ostatním ve stížnosti obce města B. uplatňovaným okolnostem bude třeba znalcům zaujmouti stanovisko. Ani tento jeho názor nelze pokládati za nesprávný. Nelze souhlasiti s názorem stěžovatelů, že bylo stanoviti odhadní cenu jen podle § 18 odhadního řádu; tu platí i zásady § 2 čís. 5 a 6 nesp. říz.; soudu jest přihlížeti ke všem rozhodujícím okolnostem, i k dřívějšímu soudnímu odhadu i k trhovým cenám z poslední doby, ovšem za podmínek správně rekursním soudem stanovených. Správně proto rekursní soud zrušil napadené usnesení prvního soudu a vrátil mu věc k dalšímu jednání a rozhodnutí. Při tomto dalším jednání bude stěžovatelům ponecháno, by připomínkami a vysvětlivkami přispěli ke stanovení správné obecné hodnoty.

Čís. 10980.

Sudiště podle § 88, druhý odstavec, j. n.

Vrácení faktury může se státi i prostřednictvím plnomocníka (kupitelova). Lhostejno, že se prodatel vyjádřil k plnomocníku, že fakturu zpět nepřijme.

(Rozh. ze dne 9. září 1931, R I 596/31.)

Proti žalobě, zadané na sudišti podle § 88, druhý odstavec, j. n. vnesl žalovaný námitku místní nepřislušnosti, uváděje, že faktura ze dne 3. prosince 1930 byla ihned po obdržení zprávy o pozastavení zboží ža-